

Motion till riksdagen 2021/22:1012

av Mikael Dahlqvist och Lars Mejern Larsson (båda S)

Långsiktig vargförvaltning

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av en uthållig vargpolitik och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att undersöka möjligheter till samförvaltning av varg med Norge och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Den gångna sommaren har flera fall inträffat där varg attackerat boskap på flera håll i landet, det är inget undantag utan sker varje år. Regeringen måste agera så att både en livskraftig vargstam och lantbrukares möjlighet att hålla djurbestånd är möjligt. I Värmland påverkar inte bara vargen djurhållningen, utan även älgstammen.

Älgjakten är väl förankrad i det svenska folklivet, och dagens jaktlag är bärare av en lång tradition som sträcker sig från en kunglig fritidsaktivitet till en allmän och efterlängtdad höstaktivitet. Kanske särskilt gäller detta värmlänningar. Det är inte bara rekreation, det är också en del av en värdeskapande bransch för länet. Den naturbaserade besöks- och upplevelseindustrin bidrar med arbetstillfällen, och ökar landsbygdens attraktivitet och positiva utveckling.

Värmland har cirka hälften av den samlade vargstammen i Sverige, och dessutom finns populationen på begränsade delar av länet. Älgstammen i dessa delar blir decimerad av vargens framfart, så till den grad att många jaktlag måste ställa in jakten. Att jaga med lös hund går inte heller, av rädsla för att få sin uppskattade jaktkompanjon och familjens husdjur rivet av vargen.

För de som lever i närhet av varg skapar det lätt känslor av oro och olust inför att befinna sig i naturen. När jag träffar lantbruksföretagare i länet berättar de ofta för mig att rovdjursstängslen de sätter upp för att skydda sin boskap inte räcker. När pengarna och orken sen tryter så man måste byta yrke går vi inte bara miste om arbetstillfällen, en

del av attraktionen med små gårdsproducenter och öppna landskap med glesbygden försvinner. Kvar blir bara skogen.

Vi klarar av en aktiv älgjakt, ett levande lantbruk och en livskraftig vargstam samtidigt. Med en ökad utbredning av vargen hotas den biologiska mångfalden, och sällsynta och viktiga djur, växter och insekter minskar istället. Klarar vi inte av detta kommer kulturlandskapen att förändras, ängar och betesmarker kommer växa igen med granskog.

Det är positivt att regeringen skapat en snabbare, mer effektiv och likvärdig överklagandeprocess för jakten på de fem stora rovdjuren, björn, varg, järv, lo och kungsörn.

Konflikterna kring rovdjuren har också kunnat minska genom ökad ersättning för viltskador samt finansiering av förebyggande åtgärder. Besluten om skydds jakt tas nu också närmare jägare och jaktlag, vilket borgar för en process som mer bygger på de lokala förhållandena. Mer behöver dock göras för att få balans mellan viltvård, lantbruk och vargbestånd.

Särskilt behöver regeringen öka det lokala inflytandet i besluten ännu mer. De socioekonomiska konsekvenserna rovdjursstammens påverkan har på jakt och köttproduktion måste beaktas i förvaltningen. Regeringen behöver öka förtroendet för myndigheternas beslut på området. Idag leder det låga förtroendet till onödiga konflikter, som i förlängningen påverkar viltförvaltningen. Den svenska traditionen och god sed i jakten behöver stärkas.

Att få större spridning på vargen är av största betydelse för att lösa detta. Värmland kan hantera en del av den svenska stammen, men bär en alldeles för stor del av vargen, och de höga koncentrationerna lokalt skapar ett onödigt motstånd.

Ett ökat samarbete med våra grannländer vore också önskvärt. Vargen bryr sig inte om landsgränser. Att undersöka möjligheten till samförvaltning av varg tillsammans med Norge vore därför av stor betydelse för de långsiktiga möjligheterna inom området.

Mikael Dahlqvist (S)

Lars Mejern Larsson (S)